

ANOTACE

Mgr. Hradová, Jana: Pastýřský vztah v porovnání se vztahem psychologickým. /Disertační práce/ Praha 2014 – Univerzita Karlova, Evangelická teologická fakulta, Katedra praktické teologie, 308 s.

Intencí tohoto textu je podat ucelený pohled na vztah pastýře a jemu svěřeného člověka. Charakter zmíněného vztahu, včetně kompetencí a osobnostních rysů pastýře, je průběžně srovnáván se vztahem psychologickým – jde o systematické, biblické i prakticky teologické vymezení vztahovosti s přihlédnutím k psychologii a posléze o vyjasnění jejich projevů a realizací v místním společenství. Pastorace je přitom pojata jako souhrn péče speciální i širšího duchovního doprovázení. Práce je zasazena do kontextu dalších disciplín (terapie obecně, antropologie, sociologie náboženství), vychází z Písma a soustředí se na téma duchovního růstu člověka a specializované péče o jeho duši i ducha. Dotýká se také hledání, zda a jakými způsoby se lze pastýřsky starat o duchovní prospěch lidí vně církevních obcí. Třebaže literatura zabývající se do hloubky těmito aspekty vztahovosti de facto neexistuje, vzešla disertační práce z interdisciplinárního diskursu sekundárních textů, za všechny jmenujme, jen velmi orientačně a kuse: Wolfharta Pannenberg, Martina Bubera, Dietricha Bonhoeffera, Eduarda Thurneysena, Paula Tillicha, Zdeňka Trtíka, Viktora Frankla, Carla Rogerse, Howarda Clinebella, Henriho Nouwena, Lawrence Crabba, Wilfrieda Stinissena, Josefa Smolíka, Ottu Rutrleho, Milana Salajku, i mnoho dalších, například Komenského. Práce se zmiňuje o parakletické povaze pastorace, o zásahu Božího Slova do pastorační situace, o vztahové komunikaci, tvořivém naslouchání narativům, o vydání se a vykazatelnosti ve vzájemných vztazích, přičemž cílem je soustředění pastorace ke Kristu, k oslavě vztahujícího se Boha.

KLÍČOVÁ SLOVA

Vztah, pastorace, psychoterapie, společenství, konverze, duchovní růst, hranice, kompetence, krize, změna smýšlení, poznání, doprovázení, následování, inspirace, soucit.